

Folketingets Europaudvalg

Sagsnr.
2013-05231

Doknr.
67405

Dato
26-02-2013

Folketingets Europaudvalg har d. 11.02.2013 stillet følgende spørgsmål nr. 35 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Spørgsmål nr. 35:

"Vil ministeren, i forlængelse af sin forelæggelse for Europaudvalget den 8. februar, oplyse, hvorvidt Kommissionen vil respektere den danske metode til at beregne det strukturelle underskud ved en eventuel fremtidig henstilling til Danmark, samt redegøre for forskellen på forløbet ved en henstilling fra Kommissionen og de forpligtelser, der følger med budgetloven?"

Svar:

Den danske budgetlov implementerer centrale bestemmelser fra finanspagten i dansk lovgivning, herunder reglen om strukturel budgetbalance og korrektionsmekanismen.

Reglen om strukturel budgetbalance fastslår, at landene skal efterleve deres nationale mellemfristede mål fastsat i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten, dog med en hovedregel om en nedre grænse for det årlige strukturelle underskud på 0,5 pct. af BNP. Korrektionsmekanismen indebærer, at der skal gennemføres korrigerende tiltag, hvis der skønnes en signifikant afvigelse fra balancereglen.

I den danske budgetlov er en signifikant afvigelse defineret som en afvigelse fra balancereglen på mere end 0,5 procent af BNP på linje med definitionen af en signifikant afvigelse i Stabilitets- og Vækstpagten.

Balancereglen må kun fraviges under exceptionelle omstændigheder forstået som en usædvanlig begivenhed, der ligger uden for statens kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag som fastsat i den reviderede stabilitets- og vækstpagt.

Under forhandlingerne om finanspagten var det afgørende for regeringen at sikre, at man ville kunne anvende den nationale metode i forbindelse med vurderingen af efterlevelsen af budgetlovens balanceregel for den årlige strukturelle saldo. Kommissionen bekræftede forud for Danmarks tilslutning til finanspagten, at Danmark kan anvende den danske metode til at beregne den strukturelle saldo i forbindelse med budgetloven.

Det fremgår således af budgetlovens § 4, at "finansministeren kan fastsætte nærmere regler om metoden for opgørelsen af den strukturelle saldo." Det betyder, at det er Finansministeriets metode til beregning af den strukturelle saldo, som vil blive brugt i vurderingen af efterlevelsen af budgetlovens balanceregel for den strukturelle saldo.

Finanspagten er en mellemstatslig traktat uden for EU-rammen. Et land kan ikke få EU-henstillinger i forbindelse med finanspagten og budgetloven.

Et EU-land kan derimod modtage henstillinger fra ECOFIN, hvis landet ikke efterlever reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder reglen om at undgå uforholdsmæssigt store underskud, hvilket generelt vil sige underskud på den offentlige saldo over Traktatens referenceværdi på 3 pct. af BNP.

Henstillinger under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud indeholder generelt en frist for at bringe det uforholdsmæssigt store underskud under 3 pct. af BNP, samt mål for strukturelle budgetforbedringer over henstillingsperioden. Danmarks henstilling indebærer således krav om, at underskuddet skal bringes under 3 pct. af BNP senest i 2013, og der skal gennemføres en gennemsnitlig årlig strukturel budgetforbedring på 0,5 pct. af BNP i perioden 2011-2013 (stramningskravet).

De faktiske og strukturelle krav til den offentlige saldo understøtter hinanden, så den nødvendige reduktion af det faktiske underskud på de offentlige finanser for at bringe det under 3 pct. af BNP inden for den givne frist vil kræve en strukturel budgetforbedring på linje med stramningskravet, givet skønnene på tidspunktet for henstillingen.

Kommissionen vurderer blandt andet, om prognoserne peger på, at landet vil overholde fristen, og om landet har fremlagt og er ved at gennemføre en plan, der sikrer konsolidering på linje med stramningskravet. Kommissionen foretager således en helhedsvurdering af finanspolitikken, dertager højde for både EU's opgørelse af struktur-saldoen og øvrige analyser af finanspolitikken, særligt de finanspolitiske tiltags direkte effekter på indtægts- og udgiftsposter ('bottom-up'-analyse). Helhedsvurderingerne af landenes efterlevelse af henstillinger under Stabilitets- og Vækstpagten tager generelt ikke højde for nationale skøn for den strukturelle saldo, men erfaringsmæssigt tager EU-Kommissionen dokumenterede oplysninger fra de nationale myndigheder i betragtning i helhedsvurderingen.

Henstillingen kan ophæves, hvis regnskabstal viser, at underskuddet er bragt under 3 pct. af BNP inden for fristen, og Kommissionens prognose skønner, at underskuddet holder sig under 3 pct. af BNP i de følgende år, og korrektionen dermed er holdbar. Det ersåledes kravet om at få underskuddet holdbart under 3 pct. af BNP inden for fristen, der er afgørende for ophævelse af henstillingen.

Der henvises endvidere til Økonomi- og Indenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 26 ad B70 af 3. maj 2012.

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager